

Om datoen d. 23. oktober 1992 kan fremhæves forskelligt
Hvad der fødtes på denne dag stod i stjernetegnet vægten – efter det kinesiske horoskop kom det til verden i vandabens år.

EF-Kommissionens forordning (EØF) nr. 3056/92 af 23. oktober 1992 drejer sig om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug.

Den 23. OKTOBER 1992 spillede det danske herrelandshold landskamp i CZEKOSLOVAKIET. De tabte 13 – 20.

Ikke noget sensationelt – en lidt småkedelig dag – ingen udsving på vægten, vandaber skejer ikke meget ud.

Så var der for resten lige Quentin Tarantino's film "Reservoir Dogs", som udkom den dag. De taler enormt meget, de der gangsters, mens de torturerer en politimand og skærer et øre af ham. Om det er umiddelbart efter denne ubehagelige scene at følgende velkendte replik falder, kan jeg ikke huske, men den lyder – og bliver tit citeret:

Was that as good for you as it was for me?

D. 23. Okt. 1992 spillede Bob Dylan en koncert i Bob Carpenter Center i Newark. Heller ikke specielt sensationelt – han spillede for det meste en koncert om dagen. På sætlisten var mange af hans kendteste sange – og nogle mere ukendte. Lad mig fremhæve følgende sangtitler - når rækkefølgen ombyttes kan de læses som et digt:

Under The Red Sky
The Times They Are A-Changin'
Everything Is Broken
Unbelievable

Man In The Long Black Coat
(in) Boots Of Spanish Leather
Tangled Up In Blue

Mr. Tambourine Man
All Along The Watchtower
Highway 61 Revisited
Positively 4th Street
It Takes A Lot To Laugh, It Takes A Train To Cry

It Ain't Me, Babe

Under The Red Sky

Under den røde himmel
har vi vandret i tyve år
under den røde himmel -
fra utallige flasker

en rød himmel over os,
en rød sky -
farvet af bouqueten fra
endnu flere utallige glas rødvin
20 gange 5 smagninger giver 100
100 smagninger gange ti glas giver 1000 glas
lad os runde op til 1001 glas
mindst 1001 glas vin til hver
som 1001 nats eventyr -
for tiden strækker sig ud -
eller den trækker sig sammen -
eller tiden står helt stille
i de magiske øjeblikke
når målebægret passerer dit glas
med præcis trekvart deciliter af
en endnu ukendt vin
Oh målebæger -
vi priser din retfærdighed
og din kyske strenghed -
du sikrer den indre ro hos den
som flasken når sidst i rækken -
med glæde ser den sidste broder
de første snuse og smage med halvt lukkede øjne -
af ansigterne kan han uddrage signaler
om bouquet, smag og procenter -
og han føler i forventningens glæde
en forbundethed med brødrene -
nu fyldes alle næsebor af de samme duftstoffer
nu fyldes alle munde af de samme smagsstoffer
nu perciperer alle øjne de samme farvesignaler -
og nu opfyldes jeg selv af duft og smag
men så – nej
lad os forblive i de magiske øjeblikke -
oh flaske, du fra hvem alle disse sanseindtryk
hældes over i målebægrets strenge form -
ordet flaske er for lidt – må udvides til flertal -
thi ingen flaske er ens -
så forskellig i form og farve som en kvindekrop -
snart slank og smalhøftet som en ung vegetarianer -
snart buttet som en yngre mor med smilehuller - bl. a. -
snart bred og tung i bunden som en sundhedsminister
med egen kabine
flaske , jeg tiltaler din flerhed i ental,
for skønt forskellige elsker jeg hver og en af jer med samme lidenskab -
oh, flaske, din tålmodighed er overvældende
du kan ligge uberørt i årevis -
dækket af støv og muselort >
i en kold kælders mørke - uden at se en solstråle -
oh flaske – en kvinde ville naturligvis aldrig finde sig i det som du finder dig i -

men når du så tages frem -
tørres af og pudses op, din etikette bliver synlig >
med de nøgne fakta indrammet af - snart en farvestrålende -
snart en mere diskret makeup -
når proptrækkeren langsomt åbner dig >
og du knirkende når frem til det sidste højlydte plop/svup
når du derefter klukkende i afmålte portioner af trekvart deciliter
lader dig tømme i glassene
og når du – bortset fra lidt grums– tilsidst står tømt til bunden,
spørgende ser på mig – og jeg hører dig hviske:
"oh baby, was that as good for you as it was for me?"
da er din kvindelighed majestætisk --
og jeg bøjer mig i askepot-støvet fra din krop.

Oh du broderhånd, som holder flasken >
og du broderhånd som holder målebægret -
lad mig kysse jer - thi
hvad var flaske og målebæger uden jer -
uden jeres ro og faste greb -
uden jeres behåring og tiltagende gammelmandspletter -
uden jeres mere eller mindre velplejede negle og duft af
snart karklud, snart cykelolie, snart lavendelsæbe
- og I sidder alle for enden af en arm
knyttet til en krop, til en person
hver med sin individualitet, sine særheder,
og én af dem er Stifter
og lad os tale lidt om Stifter....
men nej, ikke endnu
for først må vi have en skål,
lad os hæve vort glas og skåle
og holde kæft derefter og blive stående

-----
og nu løfter vi vort glas igen
betragter det nøje
oh, du glas, du beholder af rødmende skønhed og velsmag
- fra hvid til rosé og til rød
og til sidst til portvins-sortnende violet -
som en udfoldet blomst på sin stilk >
åbner du dine kronblade -
indbyder os til at kysse dig -
ikke med en tungeslasker men
med ærbare, følsomme læber
oh, glas efter glas efter glas -
du elsker os hver især -
siger ikke nej til nogen -
alligevel smadrer vi dig gang på gang -
everything is broken -
unbelievable -
du ligger der med knækket stilk men

klager ikke over din skæbne
vi tager et nyt – og vi glemmer dig hurtigt >
skønt vi burde ære dig med en lille velsignelse >
førend vi lader dig gå til skrald -
vi bøjer beskæmmet vort hoved i stilhed - i tre sekunder-

---

og sætter os atter ned
og taler lidt om Stifter....
nej ikke endnu -
vi må først lovprise smagen af....
ost – oh, I oste, I stinkere,
gemt af vejen i et fjernt lokale,
står I der og venter på at komme på bordet,
umiskendeligt at blande jeres lugt med
vores transpiration og den røde sky under loftet -
at forene jer med et kært stykke brød, en knasende kiks >
og sammen med en ugæret drue -
efter brutale sammenstød med tunge og smagsløg -
her hvor jeres skæbne forløses - blandt guld kroner og tandsten
at søge ned mod de gærede, syrede safter i maven -
oh ost, hvad vil du mer – andet end port eller mouscat!

oh Stifter, oh Tom, så tom så tom som en flaske af ædel årgang
tømt for hver dråbe
hver dråbe af energi -
Man In The Long Black Coat
(in) Boots Of Spanish Leather

det var Stifter der kaldte til indsats,
som udvalgte lined vi op i geled
et broderskab – med det uskrevne kampråb
en flaske for alle – og alle får én -
beredte til kampen for at levere flest tomme flasker til spejderne -
Aldrig har vi svigtet vor kerne-ydelse -
Aldrig har vi svigtet vor kerne-nydelse
har vist heller aldrig svigtet Stifter – vel?
Vi tager den anden skål for Stifter....
... og fylder op vore glas til den tredje skål,
fylder op med vin -
oh vin, den røde flod igennem vort livs katarakter -
den røde himmel over os -
solnedgangshimmel – solopgangshimmel -
har oplevet begge i vort broderskabs kreds -
oh vin, det er først nu vor ode for alvor begynder,
for vinen er rød som blodet i vore årer
og gylden som det pis vi lader i et skovbryn
følger os hele vejen rundt i livets cirkel
ved bord og i seng,
ved strand, på en eng

når glæden er stor som en okse
og vi bare lader den vokse og vokse
når smerten er skarp som et knivskær
fra nattens kulsorte dæmonhær
ved alterets bord og dets knæfald
ved kærlighedsfesternes jazzbal

Highway 61 revisited
Tangled Up In Blue
It Takes A Lot To Laugh, It Takes A Train To Cry

Oh vin, så mangfoldig som vinmarker og deres dyrkere -
som druesorterne og deres krydsninger -
vi får aldrig nok af dig!

-----

den sidste skål bliver en nifoldig skål
jeg vil bede jer om at tage en seddel på bordet
og udbringe en skål for druen

Skål allesammen – og tillykke med de tyve år I Bouquet!